Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 31. októbra 2019*

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Zrušenie pôvodného rozhodnutia odvolacieho senátu, ktorým bol čiastočne zamietnutý návrh na vyhlásenie neplatnosti slovnej ochrannej známky Európskej únie REPOWER“

Vo veci C-281/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 20. apríla 2018,

Repower AG, so sídlom v Brusiu (Švajčiarsko), v zastúpení: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein a V. Kling, Rechtsanwälte,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Botis a J. F. Crespo Carrillo, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

repowermap.org, so sídlom v Berne (Švajčiarsko), v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia T. von Danwitz a C. Vajda (spravodajca),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. marca 2019,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní zo 16. mája 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním sa Repower AG domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 21. februára 2018, Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (T-727/16, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2018:88), ktorým tento súd zamietol jej žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 3. augusta 2016 [vec R 2311/2014-5 (REV)], týkajúceho sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi repowermap.org a spoločnosťou Repower (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

2 Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) bolo zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015 (Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21), ktoré nadobudlo účinnosť 23. marca 2016. Keďže sporné rozhodnutie bolo prijaté 3. augusta 2016, uplatňujú sa na neho ustanovenia nariadenia č. 207/2009, zmeneného nariadením 2015/2424.

3 Nariadenie č. 207/2009, zmenené nariadením 2015/2424, obsahuje hlavu IX, nazvanú „Konanie“. Táto hlava obsahuje oddiel I, nazvaný „Všeobecné ustanovenia“, ktorý sa skladá z článkov 75 až 84 tohto nariadenia. Článok 4 nariadenia 2015/2424 stanovuje, že určité ustanovenia nariadenia č. 207/2009 sa budú uplatňovať až od 1. októbra 2017. Medzi tieto ustanovenia patria článok 75, článok 80 ods. 1 a 2, ako aj článok 83 nariadenia č. 207/2009. V prejednávanej veci sa vzhľadom na deň prijatia sporného rozhodnutia uplatňujú na toto rozhodnutie článok 75, článok 80 ods. 1 a 2, ako aj článok 83 nariadenia č. 207/2009, stále v ich pôvodnom znení.

4 Podľa článku 75 nariadenia č. 207/2009, nazvaného „Odôvodnenie rozhodnutí“:

„V rozhodnutiach úradu sú uvedené dôvody, z ktorých sa vychádzalo. Vychádza sa z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali príslušní účastníci konania možnosť predložiť svoje vyjadrenie.“

5 Článok 80 nariadenia č. 207/2009, nazvaný „Zrušenie rozhodnutí“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Ak úrad urobil zápis do registra alebo vydal rozhodnutie, ktoré je postihnuté zrejmou procedurálnou chybou pripísateľnou úradu, úrad zabezpečí zrušenie zápisu alebo rozhodnutia. Ak existuje iba jeden účastník konania a zápis alebo akt sa dotýka jeho práv, nariadi sa zrušenie, aj keď chyba nebola pre daného účastníka konania zrejmá.

2. Zrušenie uvedené v odseku 1 sa uskutoční z úradnej moci alebo na návrh jedného z účastníkov konania oddelením, ktoré vykonalo tento zápis alebo vydalo rozhodnutie. Zrušenie sa uskutoční do šiestich mesiacov odo dňa zápisu do registra alebo prijatia rozhodnutia, a to po vypočutí účastníkov konania a prípadných majiteľov práv k príslušnej ochrannej známke Spoločenstva, ktorí sú zapísaní v registri.“

6 V článku 83 nariadenia č. 207/2009, nazvaný „Odkaz na všeobecné zásady“, sa uvádza:

„Ak neexistujú procesnoprávne ustanovenia v tomto nariadení, vo vykonávacom nariadení, v predpisoch o poplatkoch ani v rokovacom poriadku odvolacích senátov, úrad vezme do úvahy zásady procesného práva všeobecne uznávané v členských štátoch.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

7 Všeobecný súd zhrnul okolnosti predchádzajúce sporu v bodoch 1 až 12 napadnutého rozsudku takto:

„1 Dňa 26. júna 2009 získala žalobkyňa, [Repower], na základe nariadenia… č. 207/2009… na [EUIPO] ochranu medzinárodného označenia č. 1020351 slovnej ochrannej známky REPOWER v Európskej únii.

…

3 Dňa 3. júna 2013 predložil vedľajší účastník konania, repowermap.org, návrh na vyhlásenie neplatnosti spornej ochrannej známky… Tvrdil, že sporná ochranná známka je opisná a nemá rozlišovaciu spôsobilosť pre všetky tovary a služby, ktorých sa táto ochranná známka týka.

4 Zrušovacie oddelenie 9. júla 2014 [čiastočne] vyhovelo návrhu na vyhlásenie neplatnosti…

…

6 Dňa 8. septembra 2014 podal vedľajší účastník konania proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia odvolanie na EUIPO na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009…

7 Rozhodnutím z 8. februára 2016 piaty odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol (ďalej len ‚rozhodnutie z 8. februára 2016'). …

8 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 26. apríla 2016 podal vedľajší účastník konania proti rozhodnutiu z 8. februára 2016 žalobu. Táto vec bola zapísaná do registra pod číslom T-188/16.

9 Oznámením z 22. júna 2016 piaty odvolací senát informoval účastníkov konania, že v nadväznosti na podanie žaloby na Všeobecný súd vo veci T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER), zistil, že rozhodnutie z 8. februára 2016 má vadu spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení v zmysle článku 75 nariadenia č. 207/2009… Uvedený senát uviedol, že z dôvodu tohto nedostatočného odôvodnenia a na základe článku 80 nariadenia č. 207/2009… považuje za správne zrušiť rozhodnutie z 8. februára 2016, s cieľom uskutočniť podrobnú analýzu rozlišovacej spôsobilosti a opisného charakteru spornej ochrannej známky s ohľadom na tovary a služby, ktorých sa toto označenie týka. Účastníkov konania vyzval, aby predložili svoje pripomienky k jeho zámeru zrušiť rozhodnutie z 8. februára 2016.

10 Žalobkyňa predložila pripomienky 5. júla 2016. V podstate uviedla, že pokiaľ sa výrok rozhodnutia z 8. februára 2016 nezmení, je možné podložiť jeho dôvody v súlade s podmienkami uvedenými v článku 83 nariadenia č. 207/2009… Na druhej strane žalobkyňa usudzovala, že zrušenie rozhodnutia z 8. februára 2016 na základe článku 80 nariadenia č. 207/2009, ktoré neexistuje, resp. už neexistuje v konsolidovanej verzii nariadenia č. 207/2009 sprístupnenej on-line v databáze EUR-Lex, nie je možné, keďže tento článok len zveruje právomoc prieskumovým pracovníkom EUIPO a nedostatok odôvodnenia nepredstavuje procedurálnu vadu v zmysle článku 80 nariadenia č. 207/2009. Žalobkyňa napokon uviedla, že z rozhodnutia veľkého odvolacieho senátu EUIPO z 28. apríla 2009 (vec R 323/2008-G) (ďalej len ‚rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu') vyplýva, že rozhodnutia EUIPO, proti ktorým bola podaná žaloba, o ktorej prebieha konanie na Všeobecnom súde, nemožno zrušiť.

11 Vedľajší účastník konania predložil pripomienky 20. júla 2016. Zdôraznil, že článok 80 nariadenia č. 207/2009 sa ako osobitný predpis uplatňuje namiesto všeobecných zásad, na ktoré odkazuje článok 83 nariadenia č. 207/2009. Uviedol tiež, že odpoveď na otázku, či nedostatočné odôvodnenie predstavuje procedurálnu chybu, je neistá, a že existuje značná pravdepodobnosť, že

zrušenie rozhodnutia z 8. februára 2016 pre nedostatok odôvodnenia nie je prípustné. Usúdil, že vzhľadom na okolnosti je najlepšie pokračovať v konaní pred Všeobecným súdom vo veci T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER).

12 [Sporným] rozhodnutím… piaty odvolací senát EUIPO rozhodnutie z 8. februára 2016… zrušil. Vysvetlil, že v rozpore s pochybnosťami, ktoré vyjadrili účastníci konania, sa článok 80 nariadenia č. 207/2009 po nadobudnutí účinnosti nariadenia 2015/2424 stále uplatňuje. Okrem toho uviedla, že EUIPO má povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, a najmä zanalyzovať dôvody zamietnutia s ohľadom na dotknuté tovary a služby, takže nedostatočné odôvodnenie, tak ako sa poznamenalo v rozhodnutí z 8. februára 2016, je zjavnou procedurálnou chybou v zmysle článku 80 nariadenia č. 207/2009, ktorú treba napraviť.“

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

8 Odvolateľka návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 10. októbra 2016 podala žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia sporného rozhodnutia.

9 Na podporu svojej žaloby odvolateľka uvádzala štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý bol založený na neexistencii právneho základu, druhý na nedostatku právomoci odvolacích senátov zrušiť svoje rozhodnutia, tretí na porušení článku 80 nariadenia č. 207/2009, pokynov EUIPO na preskúmavanie, ako aj zásady riadnej správy vecí verejných, zásady právnej istoty a zásady právnej sily rozhodnutej veci, a štvrtý na nedostatku odôvodnenia.

10 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd žalobu zamietol v celom rozsahu. V bodoch 53 až 59 napadnutého rozsudku Všeobecný súd predovšetkým usúdil, že odvolací senát nemôže založiť sporné rozhodnutie na článku 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, keďže nedostatok odôvodnenia nie je zjavnou procedurálnou chybou v zmysle tohto ustanovenia. V bodoch 60 až 88 a 92 až 95 napadnutého rozsudku Všeobecný súd ďalej usúdil, že sporné rozhodnutie môže byť založené na všeobecnej právnej zásade umožňujúcej zrušenie nezákonných správnych aktov, lebo podmienky uplatnenia tejto zásady sú splnené. Napriek tomu, že sa EUIPO dopustil chyby pri voľbe právneho základu sporného rozhodnutia, Všeobecný súd v bode 89 napadnutého rozsudku pripomenul, že takáto chyba má za následok zrušenie dotknutého aktu len vtedy, ak je spôsobilá mať dôsledky na jeho obsah. Po tom, ako Všeobecný súd v bodoch 90 a 91 napadnutého rozsudku konštatoval, že chyba odvolacieho senátu, pokiaľ ide o voľbu právneho základu, neodôvodňuje zrušenie sporného rozhodnutia, tento súd žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

11 Svojím odvolaním Repower navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– zrušil sporné rozhodnutie a

– zaviazal EUIPO na náhradu trov konania.

12 EUIPO a repowermap.org navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal spoločnosť Repower na náhradu trov konania.

O odvolaní

O záujme na konaní

Argumentácia účastníkov konania

13 Podľa repowermap.org už odvolateľka nemá záujem na tom, aby požadovala zrušenie sporného rozhodnutia. Odvolávajúc sa na bod 91 napadnutého rozsudku repowermap.org uvádza, že z toho dôvodu, že Všeobecný súd konštatoval, že rozhodnutie z 8. februára 2016 má vadu spočívajúcu v nedostatku odôvodnenia, by tento súd mal zrušiť toto rozhodnutie v rámci konania, ktoré sa týka veci zapísanej do registra pod číslom T-188/16 a ktoré na ňom v súčasnosti prebieha, v prípade, že by Súdny dvor vyhovel odvolaniu a zrušil sporné rozhodnutie. Takáto situácia by zapríčinila dodatočné konania, pričom však výsledok by pravdepodobne nebol odlišný od súčasnej situácie. Keďže tak odvolateľka nemôže mať žiadny prospech z ponechania rozhodnutia z 8. februára 2016 v platnosti, repowermap.org usudzuje, že odvolanie je neprípustné.

14 Na pojednávaní odvolateľka uviedla, že má stále záujem na dosiahnutí zrušenia sporného rozhodnutia. Predovšetkým s poukazom na svoj štvrtý odvolací dôvod tvrdila, že sporné rozhodnutie malo za dôsledok zrušenie rozhodnutia z 8. februára 2016 v celom rozsahu, pričom však toto rozhodnutie uvedené ako druhé bolo čiastočne v jej prospech. Z uvedeného vyvodzuje záver, že zrušenie napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia, a teda ponechanie rozhodnutia z 8. februára 2016 v platnosti, by mali za dôsledok pokračovanie v konaní vo veci T-188/16, čo by jej umožnilo uplatňovať si svoje nároky, a to aj v odvolacom konaní na Súdnom dvore, s cieľom zabrániť zrušeniu tohto rozhodnutia, a ochrániť si tak práva, ktoré pre ňu vyplývajú z uvedeného rozhodnutia.

15 Počas pojednávania EUIPO uviedol, že odvolateľka už nemá záujem na konaní. EUIPO, ktorý pritom pripustil, že časť rozhodnutia z 8. februára 2016 bola v prospech odvolateľky, pripomenul, že on sám uznal, že toto rozhodnutie je nezákonné z dôvodu nedostatku odôvodnenia, takže za týchto okolností sa odvolateľka nemôže odvolávať na prospech vyplývajúci z uvedeného rozhodnutia.

Posúdenie Súdnym dvorom

16 Podľa ustálenej judikatúry existencia záujmu na konaní osoby, ktorá podala odvolanie, predpokladá, aby odvolanie bolo svojím výsledkom spôsobilé priniesť prospech (rozsudok z 19. októbra 1995, Rendo a i./Komisia, C-19/93 P, EU:C:1995:339, bod 13; uznesenie z 5. júla 2018, Wenger/EUIPO, C-162/18 P, neuverejnené, EU:C:2018:545, bod 13 a citovaná judikatúra, ako aj rozsudok z 13. júla 2000, Parlament/Richard, C-174/99 P, EU:C:2000:412, bod 33).

17 V predmetnom prípade je nesporné, že rozhodnutie z 8. februára 2016, ktoré bolo zrušené sporným rozhodnutím, bolo v prospech odvolateľky, keďže ním bolo zamietnuté odvolanie podané repowermap.org proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia z 9. júla 2014, ktoré samotné bolo čiastočne v prospech odvolateľky.

18 V prípade, že by sa odvolaniu v prejednávanej veci vyhovelo, a potom by sa zrušilo sporné rozhodnutie, by tak rozhodnutie z 8. februára 2016 bolo ponechané v platnosti a odvolanie by svojím výsledkom prinieslo odvolateľke prospech. Prípadné ponechanie tohto rozhodnutia v platnosti by totiž odvolateľke zaručilo možnosť zachovať si ochranu medzinárodného označenia č. 1020351 slovnej ochrannej známky REPOWER v Európskej únii vo vzťahu k určitým tovarom a službám.

19 Toto konštatovanie nie je vyvrátené argumentáciou repowermap.org, založenou na tom, že Všeobecný súd v bode 91 napadnutého rozsudku uviedol, že by sa malo zrušiť rozhodnutie z 8. februára 2016, a to v rámci žaloby o zrušenie, zapísanej do registra pod číslom veci T-188/16, a že teda by vyhovenie odvolaniu prinieslo odvolateľke iba dočasný prospech.

20 V rámci preskúmavania záujmu na konaní totiž Súdnemu dvoru neprináleží, aby poprel existenciu takéhoto záujmu z dôvodu, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku incidenčne posúdil zákonnosť rozhodnutia z 8. februára 2016, pričom však toto rozhodnutie nebolo predmetom odvolania, ktoré bolo na neho podané. Pokiaľ je potrebné rozhodnutie z 8. februára 2016, ktoré je vnútorne prepojené so sporným rozhodnutím, vziať do úvahy, treba poukázať na to, že ide o hmotnoprávnu otázku, pričom Súdny dvor nemôže v štádiu preskúmavania záujmu na konaní vychádzať z hypotézy, že rozhodnutie z 8. februára 2016 je nezákonné. V tomto rámci je potrebné, no postačujúce, aby odvolanie podané na Súdny dvor mohlo svojím výsledkom priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý ho predložil, čomu tak v prejednávanej veci je, tak ako to vyplýva z bodov 17 a 18 tohto rozsudku.

21 Za týchto okolností treba konštatovať, že odvolateľka má záujem na konaní na účely predmetného odvolania.

O veci samej

22 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľka tvrdí, že EUIPO tým, že v priebehu konania na Všeobecnom súde zmenil svoju argumentáciu týkajúcu sa právneho základu sporného rozhodnutia, keď sa uchýlil k všeobecnej právnej zásade umožňujúcej zrušenie nezákonných správnych aktov, EUIPO zmenil samotný predmet sporu. V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil všeobecnú právnu zásadu umožňujúcu zrušenie nezákonných správnych aktov, keďže ustanovenia nariadenia č. 207/2009, ktoré boli platné a účinné v čase prijatia sporného rozhodnutia, boli *leges speciales* a z tohto dôvodu uplatnenie tejto zásady neumožňovali. Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že preniesol dôkazné bremeno v rámci článku 83 nariadenia č. 207/2009. Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode odvolateľka tvrdí, že aj za predpokladu, že by sa uplatňovala všeobecná právna zásada umožňujúca zrušenie nezákonných správnych aktov, rozhodnutie z 8. februára 2016 nemalo byť zrušené v celom rozsahu, a to z dôvodov ochrany legitímnej dôvery. Napokon, piaty odvolací dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia.

O prvom až štvrtom odvolacom dôvode

23 Vo svojom prvom až štvrtom odvolacom dôvode odvolateľka v podstate tvrdí, že tým, že Všeobecný súd uplatnil všeobecnú právnu zásadu umožňujúcu zrušenie nezákonných správnych aktov, a to prípadne v spojení s článkom 83 nariadenia č. 207/2009, sa tento súd dopustil nesprávnych právnych posúdení.

24 Osobitne v rámci druhého odvolacieho dôvodu, ktorý treba preskúmať v prvom rade, odvolateľka okrem iného tvrdí, že Všeobecný súd porušil zásadu, podľa ktorej osobitné právne predpisy predstavujú výnimku z uplatnenia všeobecných právnych predpisov. Podľa odvolateľky článok 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 ako výnimočná norma a *lex specialis* neumožňuje uchýlenie sa k právnym zásadám všeobecne uznávaným v členských štátoch, uvedeným v článku 83 tohto nariadenia, ani k všeobecnej právnej zásade umožňujúcej zrušenie nezákonných správnych aktov. EUIPO totiž môže svoje rozhodnutia zrušiť len v situácii upravenej týmto ustanovením, bez čoho by toto ustanovenie nemalo žiaden význam. Odvolateľka dodáva, že normotvorca Únie chcel prostredníctvom prijatia článku 80 nariadenia č. 207/2009 obmedziť právomoc EUIPO zrušovať rozhodnutia iba na prípad uvedený v tomto článku.

25 Všeobecný súd sa teda v rámci preskúmania možnosti zrušenia rozhodnutia z 8. februára 2016 prostredníctvom prijatia sporného rozhodnutia na základe všeobecnej právnej zásady umožňujúcej zrušenie nezákonných správnych aktov a článku 83 nariadenia č. 207/2009 dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

26 So zreteľom na tieto tvrdenia odvolateľky treba preskúmať, či Všeobecný súd porušil zásadu, podľa ktorej osobitý predpis predstavuje výnimku z uplatnenia všeobecných právnych predpisov, keď zrušenie rozhodnutia z 8. februára 2016 založil predovšetkým na všeobecnej právnej zásade umožňujúcej zrušenie nezákonných správnych aktov.

27 Podľa článku 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 zabezpečí EUIPO zrušenie akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré je postihnuté zrejmou procedurálnou chybou pripísateľnou EUIPO.

28 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že z dôvodov, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 29 a 33 až 38 napadnutého rozsudku a ktoré odvolateľka nespochybnila, majú odvolacie senáty EUIPO právomoc zrušovať rozhodnutia, ktorá je upravená v článku 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

29 V druhom rade treba poukázať na to, že zo znenia toho ustanovenia vyplýva, že zrejmou procedurálnou chybou v zmysle uvedeného ustanovenia je flagrantná chyba procesnej povahy, ktorej sa dopustil EUIPO.

30 Na účely výkladu pojmu „zrejmá procedurálna chyba“ v zmysle tohto článku 80 ods. 1 treba podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 5. septembra 2019, Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU:C:2019:673, bod 25).

31 Pokiaľ ide o kontext tohto ustanovenia, treba uviesť, že tak článok 80, ako aj článok 75 nariadenia č. 207/2009, týkajúci sa povinnosti odôvodnenia rozhodnutí EUIPO, patria do hlavy IX tohto nariadenia, nazvanej „Konanie“. Zo štruktúry uvedeného nariadenia tak vyplýva, že procedurálne chyby, pre ktoré EUIPO pristupuje na základe tohto článku 80 ods. 1 k zrušeniu svojho rozhodnutia, sa vzťahujú predovšetkým k procesným pravidlám obsiahnutým v tejto hlave, akým je aj povinnosť odôvodnenia.

32 Tento výklad je podporený tiež cieľom sledovaným uvedeným článkom 80 ods. 1 Toto ustanovenie má totiž za cieľ uložiť EUIPO povinnosť zrušiť rozhodnutia postihnuté zrejmou procedurálnou chybou, aby sa zabezpečila riadna správa vecí verejných, ako aj hospodárnosť konania. Vzhľadom na tento cieľ neexistuje žiaden dôvod na to, aby sa z pôsobnosti článku 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 vylúčili zrejmé chyby, ktorých sa dopustil EUIPO a ktoré sa týkajú porušenia povinnosti odôvodnenia, prináležiacej mu na základe článku 75 nariadenia č. 207/2009, ktorá patrí medzi procesné ustanovenia uvedeného nariadenia.

33 Okrem toho uvedený výklad odráža aj ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej povinnosť odôvodniť rozhodnutia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá súvisí s legálnosťou sporného aktu z meritórneho hľadiska (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181).

34 Z uvedeného vyplýva, že akékoľvek porušenie povinnosti odôvodnenia, akým je napríklad neexistencia odôvodnenia alebo nedostatočné odôvodnenie, je procedurálnou chybou v zmysle tohto ustanovenia a že nedostatok odôvodnenia, akým je ten, ktorý Všeobecný súd identifikoval okrem iného v bodoch 77 až 82 napadnutého rozsudku a ktorým je postihnuté rozhodnutie z 8. februára 2016, ktoré bolo zrušené sporným rozhodnutím, je takouto procedurálnou chybou.

35 Napokon, vzhľadom na to, že jednak z bodov 48 a 52 napadnutého rozsudku vyplýva, že EUIPO a repowermap.org mali vedomosť o tom, že rozhodnutie z 8. februára 2016 je sčasti nedostatočne odôvodnené, a jednak z bodu 82 tohto rozsudku vyplýva, že predmetný nedostatok odôvodnenia mal u odvolateľky vyvolať pochybnosti, pokiaľ ide o zákonnosť uvedeného rozhodnutia, čo odvolateľka v štádiu odvolania nespochybňuje, všetci účastníci konania boli schopní identifikovať dotknutý nedostatok odôvodnenia, takže ide o zrejmú procedurálnu chybu v zmysle článku 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

36 Z uvedeného vyplýva, že článok 80 ods. 1 tohto nariadenia bol v predmetnom prípade uplatniteľný. Za týchto okolností treba prijať výhradu odvolateľky, podľa ktorej Všeobecný súd tým, že namiesto článku 80 ods. 1 uvedeného nariadenia uplatnil všeobecnú právnu zásadu umožňujúcu zrušenie nezákonných správnych aktov, porušil zásadu, podľa ktorej osobitný právny predpis predstavuje výnimku z uplatnenia všeobecných právnych predpisov.

37 V každom prípade však podľa ustálenej judikatúry nemá nesprávne právne posúdenie, ktorého sa takto dopustil Všeobecný súd, takú povahu, že by zakladalo neplatnosť napadnutého rozsudku, ak sa javí, že výrok tohto rozhodnutia, a konkrétne záver, podľa ktorého rozhodnutie z 8. februára 2016 bolo sporným rozhodnutím platne zrušené, sú dôvodné na základe iných právnych dôvodov. Ak totiž odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje znaky porušenia práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, toto porušenie nevedie k zrušeniu rozsudku (rozsudky z 30. septembra 2003, Biret International/Rada, C-93/02 P, EU:C:2003:517, bod 60 a citovaná judikatúra, ako aj zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia, C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284, bod 62 a citovaná judikatúra).

38 Z vyššie uvedených posúdení pritom vyplýva, že EUIPO bol povinný zrušiť rozhodnutie z 8. februára 2016 sporným rozhodnutím prijatým na základe článku 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, takže Všeobecný súd správne usúdil, že rozhodnutie z 8. februára 2016 bolo platne zrušené. Vzhľadom na to, že výrok napadnutého rozsudku sa tak javí ako dôvodný z právnych dôvodov vyjadrených vo vyššie uvedených bodoch tohto rozsudku, je potrebné pristúpiť k nahradeniu dôvodov a konštatovať, že nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, nie je takej povahy, že by malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2019, River Kwai International Food Industry/AETMD, C-144/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:266, bod 22).

39 Za týchto okolností treba konštatovať, že prvý až štvrtý odvolací dôvod, ktoré sa všetky vzťahujú na odôvodnenie Všeobecného súdu založené na všeobecnej právnej zásade umožňujúcej zrušenie nezákonných správnych aktov a na článku 83 nariadenia č. 207/2009, sú neúčinné. Treba ich preto zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať prípustnosť prvého, druhého a štvrtého odvolacieho dôvodu, proti ktorej namietajú EUIPO a repowermap.org, a tiež bez toho, aby bolo potrebné odpovedať na tvrdenie založené na tom, že článok 80 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 taxatívne upravuje možnosti zrušenia rozhodnutí EUIPO, a teda bráni takémuto zrušeniu v prípade, že podmienky uplatnenia tohto ustanovenia nie sú splnené.

40 Prvý a štvrtý odvolací dôvod sa teda musia zamietnuť.

O piatom odvolacom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia

– Argumentácia účastníkov konania

41 Vo svojom piatom odvolacom dôvode odvolateľka uvádza, že jej poukázanie na rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu bolo ignorované. Podľa odvolateľky svedčí bod 24 tohto rozhodnutia o tom, že odvolacie senáty nemôžu zrušiť svoje rozhodnutia v prípade, že sú tieto rozhodnutia predmetom

žaloby na Všeobecnom súde. Nemožno teda usudzovať, že vyššie citované rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu nie je v prejednávanej veci relevantné. Odvolateľka sa naopak domnieva, že toto rozhodnutie je relevantné, keďže sa v práve ochranných známok uplatňuje na konania *inter partes*.

42 Okrem toho sa odvolateľka domnieva, že Všeobecný súd si protirečí, keď na jednej strane v bode 80 napadnutého rozsudku tvrdí, že odvolací senát mal aspoň sumárne odpovedať na podrobnú argumentáciu odvolateľky, a na druhej strane, že odvolací senát nebol povinný odpovedať na tvrdenie odvolateľky, založené na rozhodnutí veľkého odvolacieho senátu.

43 EUIPO a repowermap.org navrhujú vyhlásiť tento odvolací dôvod za neprípustný a namietajú proti tvrdeniam odvolateľky z hmotnoprávneho hľadiska.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

44 Treba poukázať na to, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí odvolanie presne určiť kritizované body rozsudku, ktorého zrušenie sa požaduje, a presne vymedziť aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú, pričom nemôže v skutočnosti predstavovať jednoducho návrh na opätovné preskúmanie žaloby podanej na Všeobecný súd (rozsudok z 18. októbra 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, bod 45 a citovaná judikatúra).

45 V predmetnom prípade je potrebné konštatovať, že odvolateľka svojou argumentáciou založenou na nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia iba spochybňuje rozhodnutie EUIPO, a to bez toho, aby vyjadrila akúkoľvek námietku vo vzťahu k odôvodneniu, ktoré zvolil Všeobecný súd. Takáto argumentácia, ktorá nesmeruje proti napadnutému rozsudku, je teda v rámci odvolania neprípustná (pozri analogicky rozsudok zo 16. novembra 2017, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisia, C-250/16 P, EU:C:2017:871, bod 28).

46 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého si Všeobecný súd protirečí, keď na jednej strane v bode 80 napadnutého rozsudku tvrdí, že odvolací senát mal aspoň sumárne odpovedať na podrobnú argumentáciu odvolateľky, a na druhej strane, že odvolací senát nie je povinný odpovedať na tvrdenie odvolateľky, založené na rozhodnutí veľkého odvolacieho senátu, treba poukázať na to, že odvolateľka neidentifikuje bod tohto rozsudku, ktorý by mal byť v rozpore s bodom 80 uvedeného rozsudku, a že jej argumentácia sa ako celok nejaví ako dostatočne jasná na to, aby mohla s vyžadovanou presnosťou identifikovať jednak kritizované prvky napadnutého rozsudku, ako aj jednak právne tvrdenia uvádzané na podporu tejto kritiky, čím tak zabraňuje Súdnemu dvoru v tom, aby mohol vykonať svoje preskúmanie zákonnosti (pokiaľ ide o požiadavku jasnosti argumentácie, pozri uznesenie z 30. januára 2014, Fercal/ÚHVT, C-324/13 P, neuverejnené, EU:C:2014:60, bod 37 a citovanú judikatúru).

47 Piaty odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý ako neprípustný.

48 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

49 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1, stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

50 Keďže EUIPO a repowermap.org navrhli zaviazať odvolateľku na náhradu trov konania a odvolateľka nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Repower AG je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy